

[Finansministeren.]

gelsene herfor er til Stede. Men jeg mener samtidig, at heldigvis er Samfundet nu udbygget økonomisk paa en saadan Maade, at ogsaa den brede Befolkning i meget stor Udstrækning deltager i den Kapitalopsparring og den Kapitalfrigørelse, som finder Sted i vort Land.

Lange: Den højtærede Finansminister var inde paa de store Udbytter, der betales i Dampskibsselskaberne. Disse kan betales, siger den højtærede Finansminister, til Trods for at Dampskibsselskaberne i indeværende Aar har maattet betale Merindkomstskat. Ja, det har altid været Dampskibsselskaberne Vilkaar, at deres Indtægtsmuligheder i saa høj Grad er svingende. Jeg oplyste i Fjor, og jeg vil gentage det i Aar, at i Aarene 1932—34, altsaa i 3 Aar, betalte de 13 største danske Dampskibsselskaber et gennemsnitligt Udbytte paa 2,1 pCt., eller tilsammen et Udbytte paa 4 Mill. Kr. Men samtidig foregik der i disse Dampskibsselskaber en Nedskrivning af Aktiekapitalen paa 10 Mill. Kr., det vil sige, at de Folk, som havde Aktier i disse 13 Dampskibsselskaber, overhovedet intet Udbytte fik i de 3 Aar, ingen Rente fik af deres Penge, men i Virkeligheden havde et Kapitaltab paa 6 Mill. Kr. Det er Vilkaarene for dette Erhverv: der kommer enkelte gode Aar, og det Eventyr er — jeg kan sige desværre, ikke for Aktionærernes, men for det danske Samfunds Skyld — vist forbi. Men hvis de Folk, som nu engang skal sætte Penge i den Slags Virksomheder, ikke havde den Chance — det er maaske et Spillemoment, men det kan Staten i og for sig ikke kritisere, for Staten driver jo selv gennem Lotteriet en Virksomhed, der i høj Grad appellerer til Folks Spillelyst, og sætter den meget store Gevinst ind for at faa Folk til at tro, at den har de en Chance for at vinde —, hvis ikke Folk havde den Chance, hvis det skulde være det normale, at man intet Udbytte fik af de Penge, man satte i Dampskibsselskaber, ja, saa vilde der i Løbet af forholdsvist faa Aar ingen Skibsfart være i Danmark.

Den højtærede Finansminister sagde, at man ved at flytte Indtægterne fra de mere velstillede til de mindre velstillede ikke formindskede Købeevnen, men forøgede den. Ja, det er rigtigt for en økonomisk Betragtning paa meget kort Sigt, men det er ikke rigtigt for en økonomisk Betragtning paa lang Sigt, for det er dog givet, at de Penge, som bruges med det samme, dem faar man ingen Nytte af mere, medens

Beløb, der sættes hen i gode Virksomheder, kan give Udbytte i en lang Række Aar. Derfor kan den Betragtning, Finansministeren der gjorde gældende, ikke være rigtig.

Endelig talte den højtærede Finansminister om, at vi var vist kapitalrige nok her i Landet. Kan Ministeren virkelig sige dette? (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det har jeg ikke sagt!). Jo, vi havde Kapital nok til de Udvidelser, der var nødvendige for at udvikle vort Erhvervsliv — saadan har jeg i hvert Fald opfattet Ministeren. Men det er en af de sørgelige Kendsgerninger, som vist ingen, der har sat sig rigtigt ind i Spørgsmaalet, vil kunne benægte, at Danmark desværre er et kapitalfattigt Land.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg har ikke sagt og har heller ikke kunnet ønske at sige, at den Kapitaldannelse, der finder Sted her i Landet til enhver Tid, er tilstrækkelig til den Udvikling af de økonomiske Forhold, som maatte være ønskelig. Jeg er ogsaa villig til at erkende, at en Kapitalopsparring paa lang Sigt virker til Forøgelse af Købeevnen — det kunde ikke falde mig ind at bestride det. Det, der med Hensyn til Spørgsmaalet om Forbrug og Kapital er det afgørende, maa være at finde det Balancepunkt, hvor de to Funktioner, Kapitaldannelsen og Forbruget, virker sammen paa den for den økonomiske Udvikling bedst mulige Maade. Det kan være, at man paa visse Tidspunkter skal accentuere Forbruget stærkere, paa andre Tidspunkter accentuere Opsparingen stærkere; det afhænger af Forholdene. Meningen med det, jeg sagde om Kapitalopsparring for Øjeblikket, er, at de Dividender, der nu udbetales, maa tyde paa — i alt Fald, hvis de er forsvarligt begrundede —, at der ogsaa finder en betydelig Konsolidering Sted i de paagældende Selskaber, ellers vilde den Politik ikke kunne forsvares.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rasmussen Flemløse: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.